

การส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ Promoting Speaking Skills of Young Children by Rhymes with Pictures.

ลักษณาเวดี หอมดอกพลอย¹ และชุติกานต์ เอี้ยวเล็ก²
Laksanawadee Homdokploy¹ and Chutikan laolek²

¹ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
²อาจารย์ โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจักกิจกรรม โดยใช้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่เด็กปฐมวัย ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดทุ่งสวน) จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ จำนวน 10 แผน และแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ มีทักษะการพูดหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม

คำสำคัญ : ทักษะการพูด/คำคล้องจองประกอบรูปภาพ/เด็กปฐมวัย

Abstract

The purpose of this research was to compare the speaking skills of young children before and after doing the activity by using rhymes with pictures. The subjects used in this research were 16 children who enrolled at the kindergarten 3/2 in the second semester of 2021 of Tessaban 2 (Wat Thung Suan). The instruments used in the learning provision activity by using rhymes with pictures plans and the assessment form of young children's speaking skills. The data were analyzed by mean and standard deviation. The results of research showed that young children who received rhyming with picture learning activities had higher speaking skills after doing the activities.

Keywords : Speaking Skills/Rhymes With Pictures/Young Children

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการพูดหรือการสื่อสารถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นกับมนุษย์อย่างยิ่ง เพราะมนุษย์ทุกคนต้องมีการถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด ตลอดจนแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ออกมาให้คนรอบข้างได้รับรู้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการพูดสื่อสารและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว สอดคล้องกับภนเนตร ธรรมบวร (2544, หน้า 113) กล่าวว่า การพูดถือเป็นการแสดงออกทางพัฒนาการทางภาษาด้านหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญพอ ๆ กับการเขียนเลยทีเดียว การพูดเป็นการรวมประสบการณ์ด้านต่างๆ ของเด็กเข้าด้วยกันอัน ได้แก่ ความรู้สึก ความคิด การรับรู้ ความจำและความรู้ ความเข้าใจ จะเห็นได้ว่าการพูดมีความสำคัญและมีบทบาทที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม จากการที่ได้ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ณ โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดทุ่งสวน) พบว่าเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3/2 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคยาวได้และมีคลังคำศัพท์ในการเรียบเรียงเป็นคำพูดน้อย ดังนั้นจากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าควรส่งเสริมทักษะการพูดให้กับเด็กปฐมวัย

ทักษะการพูดเป็นพฤติกรรมทางภาษาที่ควบคู่ไปกับการฟัง เพื่อการสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ เป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา จนเป็นที่เข้าใจกันได้ สอดคล้องกับที่ ไวโกตสกี (Vygotsky, 1986, p.60) กล่าวว่า ภาษามีความสำคัญต่อพัฒนาการของมนุษย์ในแง่บุคคลและสังคมหลายทิศทาง ภาษาเป็นสื่อถ่ายทอดมรดกทางวิชาการและวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งไปยังอีกสังคมหนึ่ง จากคนรุ่นหนึ่งไปยังรุ่นถัดไป ภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์ที่เพิ่มพูนพัฒนาการ ทางสติปัญญาในระดับบุคคล สังคมและอารยธรรมของโลก การพูดนับเป็นทักษะหนึ่งของภาษา

เป็นทักษะในการสื่อความหมาย เป็นทักษะที่บ่งบอกถึงการคิดพื้นฐาน ซึ่งความสามารถด้านการพูดของเด็กคือความสามารถทางภาษาที่เด็กแสดงออกด้วยการใช้ ถ้อยคำ ถ่ายทอดความรู้สึก ความต้องการออกมาเป็นภาษาพูด เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารได้อย่าง ถูกต้อง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ความสามารถทางด้านการพูดคำศัพท์ ความสามารถทางด้านการพูด เป็นประโยคและความสามารถทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว ดังนั้นควรส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านการพูดที่ดียิ่งขึ้น เนื่องจากภาษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตและการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นเด็กปฐมวัยควรได้รับการส่งเสริมทักษะการพูด ซึ่งสามารถส่งเสริมได้ด้วยกิจกรรมต่างๆ มากมาย แต่มีหนึ่งกิจกรรมที่น่าสนใจ คือ กิจกรรมคำคล้องจองประกอบรูปภาพ

คำคล้องจองประกอบรูปภาพ คือ คำที่มีเสียงสระเดียวกัน ถ้ามีตัวสะกดจะต้องอยู่ในมาตราเดียวกันมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกันได้ มีรูปภาพประกอบคำคล้องจองเป็นการเรียบเรียงภาษาที่ทำให้เกิดความไพเราะสละสลวยการเรียนรู้เรื่อง คำคล้องจอง เป็นการฝึกฝนทักษะในการเลือกสรรถ้อยคำ เรียบเรียง ภาษา คิดคำสัมผัสซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยของ วนิตา โรจนอุดมศาสตร์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพ โรงเรียนสามแยกบ้านเนียง (สิทธิพันธ์อนุกุล) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพพัฒนาให้เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีทักษะการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรม เนื่องจากการจัดกิจกรรมโดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพเป็นการฝึกให้เด็กได้พูด ได้เปล่งเสียงออกมาจากการท่องคำคล้องจอง การสนทนาจากเรื่องและการเล่าเรื่องจากภาพเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ซึ่งส่งผลต่อทักษะการพูดของเด็กแต่ละคน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิวัดย์ อุ่นอ่อน และนภดล จันทร์เพ็ญ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบทักษะด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 88.33/85.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. ทักษะด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการใช้ชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบภาพสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าคำคล้องจองประกอบรูปภาพสามารถช่วยส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษา ทักษะการพูด และคำคล้องจองประกอบรูปภาพ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง การส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้ คำคล้องจองประกอบรูปภาพ ว่าสามารถส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยได้หรือไม่ และเพื่อเป็นแนวทาง ในการส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ และการดำเนินชีวิตในปัจจุบันและอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพ

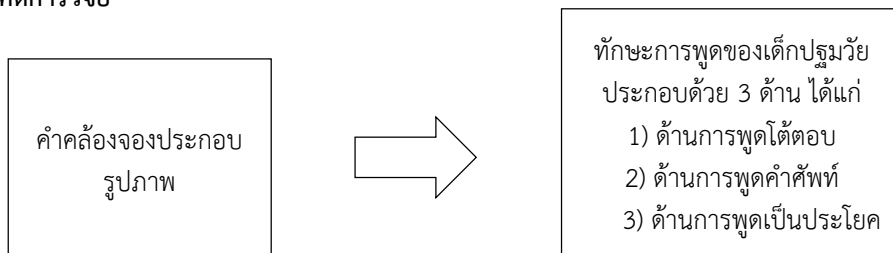
ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง จำนวน 49 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดทุ่งสวน) จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง จำนวน 16 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดทุ่งสวน) จังหวัดกำแพงเพชร ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการใช้คำคลังจองประกอบรูปภาพเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง จำนวน 49 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดทุ่งสวน) จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง จำนวน 16 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดทุ่งสวน) จังหวัดกำแพงเพชร ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคลังจองประกอบรูปภาพ 10 แผน

แบบประเมินทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย 9 ข้อ

1. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคลังจองประกอบรูปภาพ

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำคลังจองประกอบรูปภาพ และเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560

1.2 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคลังจองประกอบรูปภาพ จำนวน 10 แผน ได้แก่ 1) คำคลังจองอาหารของเรา 2) คำคลังจองเพื่อนบ้านของฉัน 3) คำคลังจองโรงเรียนของเรา 4) คำคลังจองชุมชนของเรา 5) คำคลังจองอาชีพในฝัน 6) คำคลังจองกลางวัน - กลางคืน 7) คำคลังจองสัตว์โลก 8) คำคลังจองผัก 9) คำคลังจองผลไม้ 10) คำคลังจองข้าว

1.3 นำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมคำคลังจองประกอบรูปภาพ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมคำคลังจองประกอบรูปภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในช่วงระดับมีคุณภาพมาก และได้ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมคำคลังจองประกอบรูปภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมคำคลังจองประกอบรูปภาพไปดำเนินการใช้ต่อไป

2. ขั้นตอนการจัดทำแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย

2.2 สร้างคู่มือประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย คำคลังจองประกอบรูปภาพ แบบสัมภาษณ์ทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย และแบบประเมินทักษะการพูดของเด็ก ซึ่งทักษะการพูด มีรายละเอียดดังนี้

ทักษะการพูด หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความคิด โดยใช้ถ้อยคำ ซึ่งทักษะการพูดประกอบด้วย 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ด้านการพูดโต้ตอบ หมายถึง เด็กสามารถฟังครูพูดคำคลังจองจนจบ และพูดโต้ตอบกับครูได้สอดคล้องกับคำคลังจองที่ฟัง

ด้านการพูดคำศัพท์ หมายถึง เด็กสามารถบอกชื่อ ลักษณะ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ในคำคลังจองได้

ด้านการพูดเป็นประโยค หมายถึง เด็กสามารถพูดเล่าเรื่องเป็นประโยคเกี่ยวกับคำคล้องจองที่ฟังได้

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย มีรายละเอียดดังนี้

3 คะแนน หมายถึง เด็กสามารถพูดได้ถูกต้อง ครบถ้วนสอดคล้องกับคำคล้องจองที่ฟัง

2 คะแนน หมายถึง เด็กสามารถพูดได้ถูกต้องสอดคล้องกับคำคล้องจองที่ฟังแต่ไม่ครบถ้วน

1 คะแนน หมายถึง เด็กสามารถพูดได้ถูกต้อง แต่ไม่ครบถ้วนและไม่สอดคล้องกับคำคล้องจองที่ฟัง

ฟัง

2.3 นำแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และได้ปรับปรุงแก้ไขคู่มือประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00

2.4 นำคู่มือแบบประเมินความสามารถทางการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัยไปดำเนินการใช้ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งการ ดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

(1) ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการประเมินก่อนการจัดกิจกรรม โดยนำชุดแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ไปทดสอบกับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3/2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ใช้เวลา คนละ 15 นาที วันละ 5 - 6 คน เป็นเวลา ทั้งหมด 3 วัน ในช่วงเวลา 9.00 - 10.15 น.

(2) ระยะเวลาดำเนินการทดลอง ผู้วิจัย ดำเนินตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ โดยใช้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ ใช้เวลาในการจัดการจัดการเรียนรู้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ 10 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที เวลา 9.00 - 9.30 น.

(3) ระยะหลังการทดลอง เมื่อครบ 10 แผน ผู้วิจัยดำเนินการประเมินหลังการจัดกิจกรรม โดยนำชุดประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยชุดเดิม ไปทดสอบกับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3/2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ใช้เวลา คนละ 15 นาที วันละ 5 - 6 คน เป็นเวลาทั้งหมด 3 วัน ในช่วง เวลา 9.00 -10.15 น.

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย โดยรวมก่อนและหลังการทำกิจกรรม

ผลการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพ แสดงผลดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทำกิจกรรม

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D.
ก่อนการจัดกิจกรรม	1.86	0.82
หลังการจัดกิจกรรม	2.51	0.53

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการทำกิจกรรมสูงกว่าก่อนการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 0.53)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยรายด้าน ก่อนและหลังการทำกิจกรรม

ทักษะการพูด	คะแนน			
	ก่อน		หลัง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.ด้านการพูดได้ตอบ	1.94	0.77	2.50	0.63

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยรายด้าน ก่อนและหลังการทำกิจกรรม (ต่อ)

ทักษะการพูด	คะแนน			
	ก่อน		หลัง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.1 การพูดโต้ตอบกับคุณครู	1.94	0.77	2.50	0.63
2. ด้านการพูดคำศัพท์	1.96	0.87	2.54	0.50
2.1 การพูดคำศัพท์	2.81	0.54	2.94	0.25
2.2 การบอกรูปร่างลักษณะ	1.50	0.63	2.31	0.48
2.3 การบอกความสัมพันธ์	1.56	0.73	2.38	0.50
3. ด้านการพูดเป็นประโยค	1.50	0.63	2.44	0.51
3.1 การเล่าเรื่องตามจินตนาการเกี่ยวกับคำคล้องจอง	1.50	0.63	2.44	0.51

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยรายด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และพบว่าทักษะด้านการพูดเป็นประโยคมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยเพิ่มมากขึ้นที่สุด พบว่าด้านการพูดเป็นประโยคเรื่องการเล่าเรื่องตามจินตนาการเกี่ยวกับคำคล้องจองค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยเพิ่มมากขึ้นที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ พบว่าเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดหลังการทำกิจกรรม สูงกว่าก่อนทำกิจกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำคล้องจองประกอบรูปภาพ ผลการวิจัยพบว่า

การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดหลังการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 0.53) สูงกว่าก่อนทำกิจกรรม ($\bar{X} = 1.86$, S.D. = 0.82) และพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยรายด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง รวมทั้งพบว่าทักษะด้านการพูดเป็นประโยคมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยเพิ่มมากขึ้นที่สุด เอกรใช้คำคล้องจองประกอบภาพพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีทักษะการพูดสูงขึ้นที่เป็นเช่นนี้เพราะการใช้คำคล้องจองประกอบภาพจัดประสบการณ์ด้วยบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นส่งเสริมให้เด็กพูดอย่างอิสระ ในสถานการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ไม่เคร่งเครียด ทำให้เด็กสบายใจเกิดการเรียนรู้และมีแรงจูงใจที่ได้ดูรูปภาพที่มีสีสันสวยงาม เนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น มีความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมตลอดเวลา การที่เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับครู และเพื่อนทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูดแสดงความคิดเห็น กล้าสนทนาซักถามร่วมกับเพื่อนๆ การบอกชื่ออวัยวะส่วนต่าง ๆ ของสัตว์หรือส่วนประกอบต่าง ๆ ของสิ่งของ และการใช้คำคล้องจองประกอบภาพช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ รู้ภาษาใหม่ การได้เรียนรู้จากคำง่าย ๆ ประโยคง่าย ๆ ทำให้เด็กสามารถเข้าใจคำหรือภาษาที่ยากมากขึ้น กล้าพูดกล้าแสดงออกส่งผลทำให้เด็กสามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ที่ผ่านการใช้ภาษาการใช้คำคล้องจองประกอบภาพไม่ใช่การสอนอย่างเป็นทางการเท่านั้น เนื่องจากเป็นกิจกรรมเสริมที่จัดขึ้นนอกตารางเรียนใช้เวลาสั้น ๆ ระหว่างการปรับตัวเพื่อให้เด็กพร้อมทำกิจกรรมอื่นอีกต่อไป จากการวิจัยพบว่าเด็กสามารถพูดเป็นประโยคด้วยคำพูดง่าย ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และมีความกระตือรือร้นที่จะพูดสื่อสารอยู่ตลอดเวลา เช่น ก. เอ๋ย ก. ไก่ เลี้ยงไว้ในเล้า ชนปลุกพวกเรา ตื่นเช้ากันเอ๋ย เหตุการณ์ดังกล่าว สอดคล้องกับกุลยา ตันติผลาชีวะ (2551, หน้า 146-147) ที่กล่าวว่าเมื่อเด็กพูดได้ จะพูดไม่หยุด เพราะการพูดของเด็กเป็นความต้องการที่จะสื่อสารกับผู้อื่น แต่เด็กมีถ้อยคำในการสื่อสารที่ค่อนข้างจำกัด จึงพยายามแสวงหาการใช้คำพูดด้วยตนเอง สิ่งเร้าที่มีประโยชน์คือ การเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดถึงสิ่งที่

ขอด้วยคำพูดของเขาเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Simpson (1988) พบว่าการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัด
ประสบการณ์การเล่าตามจินตนาการให้สอดคล้องกับคำคล้องจอง เด็กสามารถถ่ายทอดภาษาได้ชัดเจน เนื่องจาก
ธรรมชาติของเด็กปฐมวัยมีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ทำให้เด็กพูดแต่สิ่งที่ตนเองพอใจเท่านั้น ครูจึงต้องจัด
สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ขึ้นเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจที่จะเล่น หรือกระทำพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งนั้นๆ และ
ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงพิศ เรื่องศิริกุล, ชวนชม เครือเขียว และสุมิตรา ชาตานันท์ (2564) ได้ศึกษาการจัด
กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์โดยใช้ หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและ
การพูดสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างหนังสือคำคล้อง
จองประกอบภาพ ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด สำหรับนักเรียน
ชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการ
ฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ชุดเที่ยว
ไปในจังหวัดของหนู ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 2/1 โรงเรียนตากสินราชานุ
สรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน ได้มาโดย
การสุ่มแบบแบ่งกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของ
หนู เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูดสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 2) แผนการจัด
ประสบการณ์ประกอบการใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู จำนวน 10 เล่ม 3)
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพ
ของหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการ
พูดสำหรับนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 E1 และ E2* เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของ
นักเรียน แต่ละคนด้วยค่าเฉลี่ยและร้อยละสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ 1.ประสิทธิภาพของหนังสือคำคล้องจอง
ประกอบภาพ ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้น
อนุบาลปีที่ 2/1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.38 /86.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2.พัฒนาการทาง
ภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีคำคล้องจองประกอบรูปภาพที่มีความหลากหลาย และเพิ่มความท้าทายให้กับเด็กปฐมวัย
2. ก่อนให้เด็กทำกิจกรรมต้องทำข้อตกลงร่วมกันก่อนทุกครั้ง
3. ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการท่องคำคล้องจองในแต่ละหน่วย / เรื่อง
4. ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมควรสังเกตคำพูดของเด็ก เพื่อนำไปประกอบการประเมินกิจกรรมด้าน
ต่างๆ
5. การแบ่งวรรคตอนในการพูดคำคล้องจอง เนื่องจากเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กสนุกสนาน จำง่าย เมื่อพบ
คำคล้องจองอื่น ๆ เด็กจะสร้างจังหวะของตนเองและทำให้การพูดคำคล้องจองง่ายขึ้นและจำได้เร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป การใช้คำคล้องจองประกอบภาพควรเพิ่มการวัดตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น
ความสามารถด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน
2. ควรมีการศึกษาทักษะการพูดผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การทดลอง
วิทยาศาสตร์ เกมการศึกษา กิจกรรมการละเล่นไทย

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เอดิสัน เพรส โปรดักส์.
นภเนตร ธรรมบวร (2544). การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มลิวลีย์ อุ่นอ่อน และนภดล จันท์เพ็ญ (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาชุดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบ
ภาพด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์, 9(2), 29-35.

พวงพิศ เรื่องศิริกุล, ขวนชม เครือเขียว และ สุมิตรา ขาตานันท์. (2564, เมษายน). การจัดกิจกรรมเสริมสร้าง
ประสบการณ์โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด
สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ชุดเที่ยวไปในจังหวัดของหนู. วารสารการบริหารนิติบุคคลและ
นวัตกรรมท้องถิ่น, 7(4), 43-55.

วนิดา โรจนอุดมศาสตร์ (2562). การพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม
เสริมประสบการณ์ โดยใช้คำคล้องจองประกอบภาพ โรงเรียนสามแยกบ้านเนียง (สิทธิพันธ์อนุกุล)
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา (รายงานผลการวิจัย). ยะลา : โรงเรียนสามแยกบ้านเนียง (สิทธิพันธ์อนุกุล).

Simpson, T. (1988). *Characteristic of Oral Language used by selected four-years old in Story
Retelling. Ph.D., University of Missouri-Columbia.* [Online]. Available :
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/> [2565, มีนาคม 3]

Vygotsky, L.S. (1986). *Mind and Society : The development of Higher Psychological
Process.* Cambridge M.A.: Harvard University Press. [Online]. Available :
<http://ouleft.org/wp-content/uploads/Vygotsky-Mind-in-Society.pdf> [2565, มีนาคม 3]

